BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. lapkričio 18 d.*

„Energetika – Reglamento (EB) Nr. 714/2009 17 straipsnis – ACER sprendimas atmesti prašymą taikyti išimtį, susijusią su naujomis elektros linijų jungtimis – ACER apeliacinei komisijai pateiktas skundas – Kontrolės intensyvumas“

Byloje T-735/18

Aquind Ltd, įsteigta Valsende (Jungtinė Karalystė), atstovaujama solisitorės S. Goldberg, advokato E. White ir solisitoriaus C. Davis,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), atstovaujamą P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux ir A. Hofstadter,

atsakovę,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti, pirma, 2018 m. spalio 17 d. ACER apeliacinės komisijos sprendimą A-001-2018, patvirtinantį 2018 m. birželio 19 d. ACER sprendimą Nr. 05/2018, kuriuo buvo atmestas prašymas taikyti išimtį, susijusią su elektros linijų jungtimi, sujungiančia Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos elektros energijos perdavimo tinklus, ir, antra, minėtą ACER sprendimą

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė V. Tomljenović, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl ir I. Nõmm (pranešėjas),

posėdžio sekretorius B. Lefebvre, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. birželio 30 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Bylos faktinės aplinkybės

1 Ieškovė *Aquind Ltd* yra Didžiojoje Britanijoje įsteigta akcinė bendrovė. Ji yra elektros linijų jungties, sujungiančios Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos elektros energijos perdavimo tinklus projekto (toliau – *Aquind* jungtis), plėtotoja.

2 2017 m. gegužės 17 d. ieškovė pateikė prašymą taikyti išimtį dėl *Aquind* jungties pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL L 211, 2009, p. 15), 17 straipsnį. Šis prašymas taikyti išimtį buvo pateiktas Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės nacionalinėms reguliavimo institucijoms, t. y. atitinkamai *Commission de régulation de l'énergie (CRE)* ir *Office of Gas and Electricity Markets Authority (OFGEM)*.

3 Kadangi Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės nacionalinės reguliavimo institucijos nesusitarė dėl prašymo taikyti išimtį, atitinkamai 2017 m. lapkričio 29 d. ir gruodžio 19 d. jos, remdamosi Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 5 dalimi, perdavė šį prašymą *Agence de l'Union européenne pour la coopération des régulateurs de l'énergie (ACER)* (Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (ACER)), kad ši pati priimtų sprendimą.

4 2018 m. kovo 12 d., kovo 22 d. ir gegužės 16 d. ieškovė buvo išklausyta per ACER surengtas apklausas.

5 2018 m. balandžio 26 d. *Aquind* jungtis įgijo bendro intereso projekto statusą.

6 2018 m. birželio 19 d. Sprendimu Nr. 05/2018 (toliau – Agentūros sprendimas) ACER atmetė prašymą taikyti išimtį dėl *Aquind* jungties. Ji nusprendė, kad nors ieškovė atitinka Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies a ir c–f punktuose išvardytas sąlygas, kad būtų galima taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, tos pačios nuostatos b punkte numatyta sąlyga, pagal kurią su investicijomis susijusi rizika yra tokia, kad investicija nebūtų vykdoma, jei nebūtų suteikta leidžianti nukrypti nuostata, nėra įvykdyta. Konkrečiai kalbant, ji pažymėjo, kad 2018 m. balandžio mėn. *Aquind* jungtis įgijo bendro intereso projekto statusą, dėl kurio ieškovė galėjo prašyti taikyti 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 347/2013 dėl transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1364/2006/EB ir kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 713/2009, (EB) Nr. 714/2009 ir (EB) Nr. 715/2009 (OL L 115, 2013, p. 39), 12 straipsnį, kuriame numatyta tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo galimybė, tačiau ji ja nepasinaudojo. Ji taip pat nusprendė, kad negalima atmesti galimybės, jog reguliuojamoje sistemoje numatyta finansinė parama galėjo būti taikoma *Aquind* jungčiai, ir padarė išvadą, kad ji negali pakankamai užtikrintai nustatyti, jog yra rizika, pagrįsta finansinės paramos nebuvimu reglamentuojamoje sistemoje, kiek tai susiję su minėta jungtimi. Be to, ji nusprendė, kad su pajamomis susijusi rizika, išskirtinė rizika, susijusi su rinka, su tiesiogine konkurencija su kitomis jungtimis susijusi rizika ir netikrumas dėl perkrovos pajamų, Jungtinės Karalystės tinklo atjungimo rizika, su *Aquind* jungties statyba susijusi rizika ir, be kita ko, su „Brexit" susijusi politinė ir makroekonominė rizika yra nepakankama arba nebuvo įrodyta.

7 2018 m. rugpjūčio 17 d. ieškovė apskundė šį sprendimą ACER apeliacinei komisijai.

8 2018 m. rugsėjo 26 d. ACER apeliacinė komisija surengė posėdį, jame, be kita ko, išklausė penkių ekspertų, kuriuos pakvietė ieškovė, parodymus.

9 2018 m. spalio 17 d. Sprendimu A-001-2018 (toliau – Apeliacinės komisijos sprendimas) ACER apeliacinė komisija patvirtino Agentūros sprendimą ir atmetė prašymą taikyti išimtį dėl *Aquind* jungties. Pirma, ji priminė, kad nagrinėdama, ar įvykdytos Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio

1 dalyje numatytos išimties taikymo sąlygos, Agentūra turi diskreciją ir kad šių sąlygų vertinimas yra sudėtingas. Antra, remdamasi jurisprudencija, pagal kurią numatyta ribota teisminė kontrolė, kai administracijos vertinimai yra sudėtingo ekonominio ar techninio pobūdžio, Apeliacinė komisija nurodė, kad apeliacinė kontrolė yra ribota, kai vertinimai yra tokio pobūdžio, ir kad ji turi tik nustatyti, ar nagrinėdama Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas Agentūra padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Trečia, atmesdama prieštaravimą Agentūrai dėl to, kad vertindama su investicijomis susijusią riziką ji atsižvelgė į galimybę taikyti Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje numatytą tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūrą, Apeliacinė komisija nusprendė, kad ieškovė neįvykdė jai tenkančios įrodinėjimo pareigos, nes neįrodė, kad Reglamente Nr. 347/2013 numatyta reguliuojama sistema nebūtų buvusi pakankama investicijai atlikti ir kad dėl to jokia investicija nebūtų įvykdyta nepritaikius išimties pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnį.

10 Ketvirta, nagrinėdama ieškovės pateiktą prieštaravimą, kad reikalaudama „išskirtinio rizikos lygio“ Agentūra padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, Apeliacinė komisija, išnagrinėjusi Agentūros sprendimo 6.6 skyrių, nusprendė, kad jokia aplinkybė neleidžia daryti išvados, jog ji nukrypo nuo Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto rizikos kriterijaus. Šiuo klausimu Apeliacinė komisija pridūrė, kad Agentūra nenurodė nei to, jog reikalingas išskirtinis rizikos lygis, kad būtų taikoma leidžianti nukrypti nuostata, nei tokio požiūrio motyvų.

11 Penkta, atmesdama prieštaravimą, susijusį su tuo, kad Prancūzijoje tariamai egzistuoja teisiniai apribojimai, kurie trukdytų ieškovei taikyti reguliuojamą sistemą, Apeliacinė komisija pažymėjo, kad Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta rizika iš esmės turi būti su rinka susijusi rizika arba finansinė rizika, o ne galima „rizika“, kylanti iš Prancūzijos įstatymo.

12 Šešta, Apeliacinė komisija visų pirma pažymėjo, kad ieškovė turi pateikti įrodymų, kad joks investuotojas, t. y. jokio tipo investuotojas, netaikant išimties, nebūtų pritraukęs investicijų į *Aquind* jungtį, nes kitokio teisinio kriterijaus taikymas leistų prašymą pateikusiems asmenims apeiti Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą reikalavimą, dirbtinai apribojant potencialių investuotojų grupę. Be to, grįsdama pavyzdžiais, ji konstatavo, kad situacija buvo palanki investuoti į jungtis prie Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės sienos. Beje, atsižvelgdama į riziką, susijusią su *Aquind* jungties dydžiu, ji nusprendė, kad Agentūra teisingai taikė kriterijų, pagal kurį vertinama investicijų galimybė netaikant išimties, nes ji neginčijo *Aquind* jungties plėtotojo dydžio pasirinkimo, o veikiau atsižvelgė į tai, kad minėta jungtis buvo „bendro intereso projektų“, potencialiai konkuruojančių Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės pasienyje, grupės dalis ir įvertino bendrą visų šių projektų dydį šioje grupėje. Galiausiai ji konstatavo, kad Agentūra teisingai nusprendė, jog ieškovė nepakankamai įrodė, kad nurodyta plėtros ir statybų rizika, viena ar kartu su kitos rūšies rizika, reiškia, kad jokios investicijos nebūtų atlikta netaikant išimties.

13 Septinta, nagrinėdama prieštaravimą, susijusį su neatsižvelgimu į bendrą rizikos poveikį, Apeliacinė komisija pabrėžė, kad Agentūra išnagrinėjo kiekvieną ieškovės prašyme taikyti išimtį nurodytą rizikos rūšį ir pateikė motyvuotą kiekvienos šios rizikos vertinimą, kad prašyme taikyti išimtį ieškovė niekur neužsiminė apie kumuliacinį rizikos poveikį ir šio argumento nepagrindė savo skunde.

Procesas ir šalių reikalavimai

14 2018 m. gruodžio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį; jame pateiktas prašymas suteikti pirmenybę bylos nagrinėjimui pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 67 straipsnio 2 dalį. Atsiliepimas į ieškinį, dublikas ir triplikas buvo pateikti 2019 m. balandžio 1 d., gegužės 20 d. ir liepos 4 d.

15 2019 m. spalio 17 d. sprendimu Bendrojo Teismo pirmininkas, taikydamas Procedūros reglamento 27 straipsnio 3 dalį, paskyrė bylą naujam teisėjui pranešėjui, paskirtam į antrąją kolegiją.

16 2020 m. vasario 14 d. sprendimu, priimtu remiantis Procedūros reglamento 69 straipsnio a punktu, Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkė, gavusi šalių pastabas, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas sprendimas byloje *Baltic Cable* (C-454/18). Šis sustabdymas baigėsi 2020 m. kovo 11 d. paskelbus Sprendimą *Baltic Cable* (C-454/18, EU:C:2020:189).

17 Šiomis aplinkybėmis 2020 m. kovo 18 d. šalių buvo paprašyta pateikti pastabas dėl 2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Baltic Cable* (C-454/18, EU:C:2020:189) pasekmių šiam ieškiniui. Šalys įvykdė šią proceso organizavimo priemonę per joms nustatytą terminą.

18 Teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (antroji kolegija) 2020 m. balandžio 20 d. nusprendė pradėti žodinę proceso dalį, netenkindamas ieškovės prašymo suteikti pirmenybę bylos nagrinėjimui.

19 Taikant 2020 m. balandžio 23 d. proceso organizavimo priemonę, kurios imtasi remiantis Procedūros reglamento 89 straipsniu, šalims buvo pateikti du rašytiniai klausimai, į kuriuos jos turėjo atsakyti žodžiu per posėdį.

20 2020 m. birželio 3 ir 15 d. raštais ACER nurodė, kad dėl su COVID 19 susijusios sveikatos krizės jos tarnautojai negali atvykti į Liuksemburgą dalyvauti žodiniame posėdyje, ir paprašė, kad jai būtų leista atstovauti per vaizdo konferenciją. Ieškovė nurodė, jog neprieštarauja tam, kad ACER būtų atstovaujama per vaizdo konferenciją.

21 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti Apeliacinės komisijos sprendimą ir Agentūros sprendimą,

– priimti sprendimą dėl ieškinyje nurodytų pagrindinių teisinių pagrindų, t. y. pirma, ketvirtojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad Agentūra ir Apeliacinė komisija klaidingai manė, jog ieškovė pirmiausia turėjo prašyti priimti sprendimą dėl tarptautinio sąnaudų paskirstymo pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį ir jį priimti iki tol, kol bus priimtas sprendimas pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnį, ir, antra, šeštojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad Agentūra ir Apeliacinė komisija neatsižvelgė į aplinkybę, kad netaikant išimties ieškovė teisiškai negalėjo eksploatuoti Prancūzijoje siūlomos *Aquind* jungties,

– priimti atskirą sprendimą dėl kiekvieno ieškinyje nurodyto pagrindo, siekiant išvengti bet kokio kito prieštaravimo dėl šių ginčijamų klausimų, kai Agentūra iš naujo nagrinės prašymą taikyti išimtį,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

22 ACER Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną, kiek jis susijęs su Agentūros sprendimu,

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtinumo

Dėl ieškinio dėl Agentūros sprendimo priimtinumo

23 ACER mano, kad ieškinį reikia pripažinti nepriimtinu tiek, kiek jis pareikštas dėl Agentūros sprendimo. Šiuo klausimu ji nurodo nepriimtinumo pagrindą ir tvirtina, kad į Bendrąjį Teismą galima kreiptis tik su ieškiniu dėl Apeliacinės komisijos sprendimo.

24 Ieškovė teigia, kad jeigu šioje byloje būtų patenkinti jos reikalavimai, ACER pagal SESV 266 straipsnį privalėtų imtis visų būtinų priemonių teismo sprendimui įvykdyti. Ji teigia, kad ACER nesiimtų visų sprendimui įvykdyti būtinų priemonių, jeigu manytų, kad Agentūros sprendimas tebegalioja, todėl iš esmės mano, kad ieškinys dėl šio sprendimo turi būti pripažintas priimtinu.

25 Siekiant išnagrinėti ieškinio dėl Agentūros sprendimo priimtinumą, visų pirma reikia priminti, kad 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 713/2009, įsteigiančio Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (OL L 211, 2009, p. 1), 19 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „[k]ai Agentūrai suteikiami įgaliojimai priimti sprendimus, suinteresuotosioms šalims (siekiant supaprastinti procesą) turėtų būti suteikta teisė apskųsti sprendimus Apeliacinei tarybai, kuri turėtų būti Agentūros dalis, tačiau nepriklausytų jos administravimo ir reguliavimo struktūrai <…>“, ir kad „[g]ali būti suteikta galimybė Apeliacinės tarybos sprendimus apskųsti Europos Bendrijų Teisingumo Teismui“.

26 Be to, reikia pabrėžti, kad Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog „[k]iekvienas fizinis ar juridinis asmuo, įskaitant nacionalines reguliavimo institucijas, gali pateikti apeliacinį skundą dėl 7, 8 arba 9 straipsniuose nurodyto sprendimo, skirto tam asmeniui <…>“. Reikia pažymėti, kad šioje nuostatoje nurodytas 9 straipsnis susijęs su „[sprendimais] dėl išimčių, kaip numatyta Reglamento <…> Nr. 714/2009 17 straipsnio 5 dalyje“. Agentūros sprendimas būtent yra sprendimas dėl išimties, priimtas taikant Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 5 dalį.

27 Be to, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalį Apeliacinė komisija gali arba pasinaudoti visais Agentūros kompetencijai priklausančiais įgaliojimais arba perduoti bylą kompetentingam Agentūros organui, kuriam privalomas Apeliacinės komisijos sprendimas.

28 Galiausiai reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 713/2009 20 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog „<…> Pirmosios instancijos teismui [Bendrajam Teismui] <…> gali būti pateiktas ieškinys, kuriame ginčijamas Apeliacinės tarybos priimtas sprendimas, o tais atvejais, kai Apeliacinė taryba tokios teisės neturi, Agentūros priimtas sprendimas“. To paties reglamento 20 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad „Agentūra turi imtis reikiamų priemonių, kad būtų vykdomas Pirmosios instancijos teismo [Bendrojo Teismo] arba Teisingumo Teismo sprendimas“.

29 Šių nuostatų tikslas yra, pirma, leisti Apeliacinei komisijai prireikus patenkinti prašymą, kurį atmetė Agentūra, ir, antra, jei ši komisija ir toliau atsisako patenkinti prašymą, leisti jai aiškiai išdėstyti faktines ir teisines priežastis, dėl kurių atmetamas šis atsisakymas, kad Europos Sąjungos teismas galėtų vykdyti sprendimo, kuriuo išreiškiamas šis atsisakymas, teisėtumo kontrolę.

30 Nagrinėjamu atveju Agentūros sprendimas galėjo būti skundžiamas Apeliacinei komisijai pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnį. Taigi ji privalėjo priimti sprendimą ir prireikus pasinaudoti Agentūros įgaliojimais.

31 Taigi Bendrajame Teisme galima ginčyti tik Apeliacinės komisijos sprendimą. Savo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte Apeliacinė komisija aiškiai nurodė, kad „šį sprendimą“, t. y. Apeliacinės komisijos sprendimą, galima apskųsti pagal SESV 263 straipsnį per du mėnesius nuo jo paskelbimo ACER interneto svetainėje arba nuo jo įteikimo ieškovei dienos.

32 Šiomis aplinkybėmis ir, priešingai, nei teigia ieškovė, tai, kad egzistuoja ACER nagrinėjimo organų ir Apeliacinės komisijos funkcinis tęstinumas, leidžiantis pastarajai įgyvendinti minėtų nagrinėjimo organų kompetenciją, nereiškia, kad Bendrasis Teismas gali panaikinti pirminį sprendimą. Iš tiesų prašymą panaikinti Agentūros sprendimą reikia aiškinti taip, kad juo iš tikrųjų siekiama, kad Bendrasis Teismas priimtų sprendimą, kurį turėjo priimti Apeliacinė komisija, kai jai buvo pateiktas apeliacinis skundas. Reikia priminti, kad nors Bendrasis Teismas, pasinaudodamas teise pakeisti sprendimą, gali pakeisti apeliacinių tarybų sprendimus (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *MFE Marienfelde / VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, EU:T:2004:223, 19 punktą; 2007 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Koipe / VRDT – Aceites del Sur (La Española)*, T-363/04, EU:T:2007:264, 29 ir 30 punktus ir 2009 m. vasario 11 d. Sprendimo *Bayern Innovativ / VRDT – Life Sciences Partners Perstock (LifeScience)*, T-413/07, nepaskelbtas Rink., 15 ir 16 punktus), vis dėlto tai jis gali padaryti tik tuo atveju, kai teisės aktų leidėjas jam aiškiai suteikia tokią teisę. Tačiau reikia konstatuoti, kad nei iš Reglamento Nr. 713/2009, nei iš Reglamento Nr. 714/2009 nuostatų nematyti, kad teisės aktų leidėjas ketino suteikti Bendrajam Teismui tokią teisę pakeisti sprendimą.

33 Darytina išvada, kad ieškovės reikalavimas panaikinti Agentūros sprendimą yra nepriimtinas (pagal analogiją žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Heli-Flight / AESA*, T-102/13, EU:T:2014:1064, 30 punktą).

34 Taigi ieškinį reikia pripažinti nepriimtinu tiek, kiek jis pareikštas dėl Agentūros sprendimo.

Dėl antrojo ir trečiojo reikalavimų priimtinumo

35 Antruoju ir trečiuoju reikalavimais ieškovė iš esmės prašo Bendrojo Teismo priimti sprendimą dėl ieškinyje nurodytų pagrindinių teisinių pagrindų.

36 Pirmiausia reikia priminti, kad Sąjungos teismas gali bet kuriuo metu savo iniciatyva nagrinėti viešosios tvarkos išlyga grindžiamus nepriimtinumo pagrindus, tarp kurių, remiantis jurisprudencija, yra ieškinio priimtinumo sąlygos. Taigi Bendrojo Teismo kontrolė neapsiriboja šalių nurodytais nepriimtinumo pagrindais (2019 m. liepos 11 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, T-95/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:507, 35 punktas).

37 Taip pat svarbu pažymėti, kad atsakydamos į šio sprendimo 19 punkte primintą 2020 m. balandžio 23 d. proceso organizavimo priemonę šalys per posėdį pateikė pastabas dėl ieškinyje pateiktų antrojo ir trečiojo reikalavimų priimtinumo atsižvelgiant į 1996 m. liepos 11 d. Sprendimą *Bernardi / Parlamentas* (T-146/95, EU:T:1996:105, 23 punktas) ir 2017 m. vasario 17 d. Sprendimą *Mayer / EFSA* (T-493/14, EU:T:2017:100, 37 punktas).

38 Nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo pateikiami prašymai, kuriais siekiama tik faktinių ar teisinių aplinkybių konstatavimo, negali būti laikomi tinkamais (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *Bernardi / Parlamentas* (T-146/95, EU:T:1996:105, 23 punktą ir 2017 m. vasario 17 d. Sprendimo *Mayer / EFSA*, T-493/14, EU:T:2017:100, 37 punktą).

39 Šiuose dviejuose reikalavimuose išvardytų elementų analizė negali būti atliekama neatsižvelgiant į ginčijamo akto teisėtumo nagrinėjimą, atliktą pateikiant reikalavimus panaikinti Apeliacinės komisijos sprendimą. Taigi jie patys negali būti reikalavimai.

40 Vadinasi, šie du reikalavimai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

Dėl esmės

41 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo devynis pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas klaida dėl ACER turimos diskrecijos taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį. Antrasis pagrindas grindžiamas klaidingu tos pačios nuostatos, pagal kurią prašymas taikyti išimtį turi būti pateiktas tik kraštutiniu atveju, aiškinimu. Trečiasis pagrindas grindžiamas klaidingu įrodinėjimo pareigos ir įrodymų, reikalingų išimčiai taikyti, apimties vertinimu. Pateikdama ketvirtąjį pagrindą ieškovė ginčija Apeliacinės komisijos pateiktą Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio santykio aiškinimą, todėl ji kelia klausimą dėl galimybės jos jungties projektui taikyti tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūrą ir teigia, kad nebuvo atsižvelgta į riziką, susijusią su tarptautinio sąnaudų paskirstymo procedūra. Penktasis pagrindas grindžiamas teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu. Šeštasis pagrindas grindžiamas tuo, kad nebuvo atsižvelgta į Prancūzijos teisės sukurtą teisinę kliūtį kaip į riziką. Septintasis pagrindas grindžiamas ACER atsisakymu atsižvelgti į ilgalaikio tikrumo dėl pajamų poreikį. Aštuntasis pagrindas grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkto taikymu, nes neatsižvelgta į bendrą konkrečios rizikos, tenkančios jungčiai, poveikį. Devintajame pagrinde Apeliacinei komisijai priekaištaujama, kad ji atliko tik ribotą sudėtingų techninių ir ekonominių vertinimų kontrolę.

42 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio devintąjį pagrindą, atsižvelgiant į jo ypatingą pobūdį, susijusį su pačiu Apeliacinės komisijos kompetencijos kontroliuoti Agentūros sprendimus įgyvendinimu.

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, grindžiamo nepakankamu Agentūros sprendimo išnagrinėjimu

43 Devintajame pagrinde ieškovė iš esmės kaltina Apeliacinę komisiją tuo, kad ši, nagrinėdama jos ieškinį, apsiribojo patikrinimu, ar buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, ir teigia, kad tokia ribota kontrolė pažeidžia Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalį.

44 Savo ruožtu ACER mano, kad pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalį Apeliacinė komisija jokiu atveju neįpareigojama vykdyti tos pačios kontrolės, kurią vykdo Agentūra, todėl ji gali pasirinkti nenagrinėti bylos su tokia pat išsamia analize, kaip tai darytų Agentūra. Ji mano, kad Apeliacinė komisija turi diskreciją nustatyti, ar įvykdytos Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos sąlygos. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad, remiantis jurisprudencija, vertinimai, susiję su sudėtingais ekonominiais ir techniniais klausimais, nagrinėjant ieškinį gali būti tikrinami tik dėl akivaizdžių klaidų. Ji pabrėžia, kad Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnis netrukdo Apeliacinei komisijai pritarti Agentūros atliktiems techniniams ir ekonominiams vertinimams. Atsižvelgiant į sudėtingus ekonominius ir techninius klausimus, procedūros ekonomijos principą ir Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 2 dalyje numatytą trumpą terminą, Apeliacinė komisija negali atlikti tokio išsamaus nagrinėjimo, kokį atlieka Agentūra, ir gali tik nuspręsti, ar ji padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Ji pažymi, kad ieškovė neįrodė, jog išsamesnė analizė būtų galėjusi baigtis kitaip ir kad buvo tinkamai atsižvelgta į ekspertų parodymus, kuriais remiasi ieškovė. Ji taip pat tvirtina, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, nebuvo prasmės pateikti klausimus CRE, nes Apeliacinės komisijos sprendimas nepriklausė nuo jos atsakymo į klausimus, susijusius su galimybe Prancūzijoje pasinaudoti reguliuojama sistema pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį ir su apribojimų suderinamumu su Sąjungos teise.

45 Pagrindinis klausimas, pateiktas nagrinėjant šį pagrindą, yra tas, ar Apeliacinės komisijos vykdoma Agentūros sprendimo kontrolė atitinka Reglamento Nr. 713/2009 nuostatas, susijusias su šios Apeliacinės komisijos įgaliojimų apibrėžimu.

46 Visų pirma reikia priminti, kad, kiek tai susiję su Sąjungos valdžios institucijų vykdomos kontrolės intensyvumu, pagal suformuotą jurisprudenciją, kadangi jos turi plačią diskreciją, be kita ko, vertinti labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad nustatytų savo priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar vykdant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos, ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (2014 m. rugsėjo 4 d. Nutarties *Rütgers Germany ir kt. / ECHA*, C-290/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2174, 25 punktas ir 2013 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *ICdA ir kt. / Komisija*, T-456/11, EU:T:2013:594, 45 punktas). Tas pats pasakytina ir apie sudėtingus ekonominius vertinimus, nes tuo atveju Sąjungos teismas taip pat atlieka ribotą kontrolę (2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Scott*, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66 punktas ir 2017 m. kovo 9 d. Sprendimo *Ellinikos Chrysos / Komisija*, C-100/16 P, EU:C:2017:194, 18 ir 19 punktai).

47 Antra, reikia nustatyti Apeliacinės komisijos vykdomos Agentūros sprendimo kontrolės intensyvumą. Aiškiai remdamasi 2005 m. vasario 15 d. Sprendimu *Komisija / Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 punktas), 2012 m. birželio 21 d. Sprendimu *BNP Paribas ir BNL / Komisija* (C-452/10 P, EU:C:2012:366, 103 punktas) ir 2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimu *Microsoft / Komisija* (T-201/04, EU:T:2007:289, 95 punktas), kuriuose numatyta ribota teisminė kontrolė, kai administracijos pateikti vertinimai yra sudėtingo ekonominio ar techninio pobūdžio, Apeliacinė komisija savo sprendimo 51 ir 52 punktuose nurodė, kad apeliacinė kontrolė yra ribota, kai vertinimai yra tokio pobūdžio, todėl ji turėjo tik nustatyti, ar Agentūra padarė akivaizdžią sąlygų, nustatytų Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje, vertinimo klaidą.

48 Taigi remdamasi jurisprudencija Apeliacinė komisija aiškiai nurodė, kad jos sudėtingų ekonominių ir techninių vertinimų kontrolės apimtis yra tokia pati kaip ir Sąjungos teismo vykdomos ribotos tų pačių vertinimų teisminės kontrolės.

49 Būtent atsižvelgiant į šias dvi pirmines pastabas reikia išnagrinėti ACER ginamą požiūrį, kuriuo siekiama pripažinti, kad Apeliacinės komisijos atliekama sudėtingų techninių ir ekonominių vertinimų kontrolė gali būti lygiavertė Sąjungos teismo vykdomai ribotai teisminei kontrolei.

50 Apeliacinės komisijos atliktos Agentūros sprendimo, susijusio su prašymu taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį, kontrolės intensyvumo ribojimas yra teisiškai klaidingas dėl kelių aspektų.

51 Pirma, svarbu pažymėti, kad ACER apeliacinės komisijos įsteigimas yra veiksmas, kuriam Sąjungos teisės aktų leidėjas teikia pirmenybę ir kuriuo siekiama numatyti apskundimo Sąjungos agentūrų „apeliaciniam organui“ mechanizmą, kai joms buvo suteikti svarbūs įgaliojimai techniškai ar moksliniu požiūriu sudėtingais klausimais priimti svarbius sprendimus, tiesiogiai paveikiant suinteresuotųjų šalių teisinę padėtį. Apeliacinio organo įtvirtinimo sistema šiuo atžvilgiu yra tinkama priemonė jų teisėms apsaugoti, kai, kaip priminta šio sprendimo 46 punkte, pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar naudojantis plačia diskrecija vertinti sudėtingas faktines mokslinio, techninio ir ekonominio pobūdžio aplinkybes nepadaryta akivaizdžios klaidos arba ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais.

52 Šiuo klausimu, antra, remiantis nuostatomis, susijusiomis su ACER apeliacinės komisijos veiklos organizavimu ir įgaliojimais, galima konstatuoti, kad šis apeliacinis organas nebuvo įsteigtas tam, kad apsiribotų tik ribota sudėtingų techninių ir ekonominių vertinimų kontrole.

53 Iš tiesų, pirma, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 713/2009 18 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog Apeliacinę komisiją sudaro šeši nariai ir šeši pakaitiniai nariai, atrinkti iš nacionalinių reguliavimo institucijų, konkurencijos institucijų arba kitų nacionalinių ar Sąjungos institucijų dabartinių arba buvusių vyresniųjų pareigūnų, „turinčių reikalingos patirties energetikos sektoriuje“. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė suteikti ACER apeliacinei komisijai būtiną patirtį, kad ji pati galėtų atlikti vertinimus dėl sudėtingų techninių ir ekonominių aplinkybių, susijusių su energetika. Reikia pažymėti,

kad taip buvo ir steigiant kitas Sąjungos agentūras, kaip antai Europos aviacijos saugos agentūrą (EASA) arba Europos cheminių medžiagų agentūrą (ECHA), kurių apeliacinės tarybos sudarytos iš ekspertų, turinčių kvalifikaciją, atspindinčią atitinkamų sričių specifiką.

54 Antra, Apeliacinės komisijos įgaliojimai, aprašyti Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalyje, taip pat patvirtina, kad Sąjungos teismas nevykdo sudėtingų vertinimų kontrolės. Visų pirma joje numatyta, kad Apeliacinė komisija gali arba pasinaudoti visais Agentūros kompetencijai priskiriamais įgaliojimais, arba perduoti bylą kompetentingam Agentūros organui, kad šis imtųsi tolesnių veiksmų, o Apeliacinės komisijos sprendimas šiam organui yra privalomas. Šioje nuostatoje reglamentuojami tik įgaliojimai, kuriuos Apeliacinė komisija turi konstatavusi, kad jai pateiktas apeliacinis skundas pagrįstas. Ji suteikia jai diskreciją vertinti, ar nagrinėjant skundą jos turima informacija leidžia jai priimti savo sprendimą (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, EU:T:2019:638, 66 ir 118 punktus).

55 Taigi iš esmės reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnį Apeliacinė komisija turi ne tik visus ACER turimus įgaliojimus, bet ir įgaliojimus, kurie jai, kaip Agentūros apeliaciniam organui, suteikti. Jei Apeliacinė komisija nusprendžia perduoti bylą Agentūrai, ji gali turėti įtakos šios Agentūros priimamiems sprendimams tiek, kiek jai privalomi Apeliacinės komisijos motyvai.

56 Be to, pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 1 dalį kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, įskaitant nacionalines reguliavimo institucijas, gali pateikti apeliacinį skundą dėl to paties reglamento 7, 8 arba 9 straipsniuose nurodyto sprendimo, skirto tam asmeniui, arba dėl sprendimo, kuris yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su tuo asmeniu. Iš šios nuostatos nematyti, kad Agentūros padarytas Sąjungos teisės aktų pažeidimas yra jai pateikto ieškinio priimtinumo sąlyga. Taigi, priešingai nei Sąjungos teismas, Apeliacinė komisija, vykdydama tinkamumo kontrolę, yra kompetentinga panaikinti ar pakeisti Agentūros sprendimus, remdamasi vien techninėmis ir ekonominėmis priežastimis.

57 Trečia, Reglamento Nr. 713/2009 20 straipsnis taip pat rodo teisės aktų leidėjo norą suteikti Apeliacinei komisijai daugiau kontrolės įgaliojimų nei ribota kontrolė. Šioje nuostatoje numatyta, kad „[p]agal [SESV 263] straipsnį [Sąjungos] Pirmosios instancijos teismui [Bendrajam Teismui] arba Teisingumo Teismui gali būti pateiktas ieškinys, kuriame ginčijamas Apeliacinės tarybos priimtas sprendimas, o tais atvejais, kai Apeliacinė taryba tokios teisės neturi, Agentūros priimtas sprendimas“.

58 Iš šios nuostatos, taip pat iš šio sprendimo 25–34 punktuose pateiktų motyvų matyti, kad, kiek tai susiję su prašymais taikyti išimtį, Bendrajame Teisme galima pareikšti ieškinį tik dėl Apeliacinės komisijos sprendimų, priimtų pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 5 dalį. Tai, kad ieškovė negali ginčyti Agentūros sprendimo Sąjungos teisme, sustiprina išvadą, kad Apeliacinė komisija negali atlikti ribotos Agentūros sprendimo kontrolės, prilygstančios Sąjungos teismo vykdomai teisminei kontrolei. Iš tiesų, jei Apeliacinės komisijos vykdoma kontrolė turėtų būti tik ribota, kiek tai susiję su sudėtingais techniniais ir ekonominiais vertinimais, tai reikštų, kad Bendrasis Teismas vykdo ribotą sprendimo, kuris pats yra ribotos kontrolės rezultatas, kontrolę. Akivaizdu, kad „ribotos kontrolės dėl ribotos kontrolės“ sistema nesuteikia veiksmingos teisminės apsaugos garantijų, kuriomis turėtų naudotis įmonės, kurių prašymas taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį buvo atmestas.

59 Trečia, Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 6 dalyje iš esmės numatyta, kad Apeliacinė komisija priima savo veiklos ir procedūros joje taisykles. Reikia pažymėti, kad 2011 m. gruodžio 1 d. ACER apeliacinės komisijos sprendimo Nr. 1-2011, kuriuo nustatomos Apeliacinės komisijos veiklos ir procedūros taisyklės, 8 straipsnio 1 dalies e punkte numatyta, kad apeliacijoje turi būti nurodyti „teisiniai pagrindai“ ir faktiniai bei teisiniai argumentai, kuriais remiamasi. Šia nuostata negalima pateisinti to, kad Apeliacinės komisijos vykdoma kontrolė apsiriboja ribota kontrole. Iš tiesų tai, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalyje aiškiai numatė, jog

Apeliacinė komisija gali naudotis visais įgaliojimais, kurie priklauso pačios ACER kompetencijai, patvirtina, kad jis ketino suteikti jai užduotį vykdyti Agentūros sprendimų kontrolę, kuri negali būti tik ribotos kontrolės kontrolė.

60 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Sprendimo Nr. 1-2011 20 straipsnyje „[k]ompetencija“ buvo numatyta, kad Apeliacinė komisija gali naudotis visais Agentūros kompetencijai priklausančiais įgaliojimais. Priimdama šią nuostatą Apeliacinė komisija į savo veiklos ir procedūros taisykles perkėlė jai pagal Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalį suteiktus kontrolės įgaliojimus, kurie negali būti susiaurinti iki akivaizdžios vertinimo klaidos kontrolės. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad 2019 m. spalio 5 d. Apeliacinė komisija apribojo savo įgaliojimus, iš dalies pakeisdama minėtą 20 straipsnį (dabar – 21 straipsnis). Nuo šiol Apeliacinė komisija tik patvirtina Agentūros sprendimą arba perduoda bylą kompetentingam Agentūros organui. Taigi nebekyla klausimo dėl „naudojimosi visais Agentūros kompetencijai priklausančiais įgaliojimais“. Nedarant poveikio šios nuostatos, kuria Apeliacinė komisija bet kuriuo atveju apribojo savo įgaliojimus, galimam prieštaravimui Reglamentui Nr. 713/2009, reikia konstatuoti, kad ji dar nebuvo taikoma tuo metu, kai buvo priimtas Apeliacinės komisijos sprendimas.

61 Ketvirta, Bendrasis Teismas mano, kad jurisprudencija, pagal kurią sudėtingiems techninio, mokslinio ir ekonominio pobūdžio vertinimams taikoma ribota Sąjungos teismo kontrolė, netaikoma Sąjungos agentūrų apeliacinių organų vykdomai kontrolei. Be kita ko, dėl ECHA apeliacinės tarybos jau buvo nuspręsta, kad šios apeliacinės tarybos vykdoma ECHA sprendime pateiktų mokslinio pobūdžio vertinimų kontrolė neapsiriboja akivaizdžių klaidų buvimo patikrinimu, bet, priešingai, dėl jos narių teisinės ir mokslinės kompetencijos minėta komisija turėjo išnagrinėti, ar ieškovės pateikti argumentai galėjo įrodyti, kad svarstymuose, kuriais buvo grindžiamas minėtas ECHA sprendimas, buvo padaryta klaidų (2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, EU:T:2019:638, 87–89 punktai). Taigi Apeliacinės komisijos vykdomos kontrolės intensyvumas yra didesnis nei kontrolės, kurią vykdo Sąjungos teismas (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, EU:T:2019:638, 124 punktą). Taip Bendrasis Teismas iš esmės patvirtino, kad pačiam agentūrose įsteigtų apeliacinių organų pobūdžiui prieštarautų tai, kad jie vykdytų ribotą kontrolę, kuri numatyta tik Sąjungos teismams.

62 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad atsakydama į 2020 m. balandžio 23 d. proceso organizavimo priemonę, kuria šalių buvo prašoma pateikti pastabas dėl 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA* (T-125/17, EU:T:2019:638) 87–89 ir 124 punktų, ACER per posėdį teigė, kad šios jurisprudencijos negalima taikyti Apeliacinei komisijai, kuri visiškai skiriasi nuo ECHA apeliacinės tarybos.

63 Pirma, ACER remiasi tuo, kad ECHA apeliacinės tarybos nariai yra kvalifikuoti teisiniu ir techniniu požiūriu ir dirba visą darbo dieną bei gali naudotis vienuolikos visą darbo dieną dirbančių darbuotojų parama, kad užtikrintų teisinę pagalbą ir sekretoriato veiklą. Ji mano, kad taip nėra Apeliacinės komisijos atveju, nes ją sudaro tik šeši nariai, turintys patirties energetikos srityje (tai, jos nuomone, neužtikrina, kad Apeliacinė komisija turės visą reikiamą patirtį, vertindama visas susijusias sudėtingas aplinkybes), šie nariai nedirba visą darbo dieną ir gauna tik simbolinį atlyginimą, o Apeliacinei komisijai padeda tik du teisininkai.

64 Šiems argumentams negalima pritarti. Iš tiesų, priešingai, nei teigia ACER, ECHA apeliacinės tarybos sudėtis ir įgaliojimai yra panašūs į Apeliacinės komisijos sudėtį ir įgaliojimus.

65 Pirma, tiek ECHA apeliacinės tarybos, tiek ACER apeliacinės komisijos nariai atrenkami iš Europos Komisijos pasiūlyto kandidatų, turinčių reikalaujamą patirtį ir kompetenciją atitinkamuose sektoriuose, sąrašo. Iš tiesų, kiek tai susiję su ECHA apeliacine taryba, pagal 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93,

Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1), 89 straipsnio 3 dalį „[p]irmininк[as], kit[i] nari[ai] ir pakaitini[ai] nari[ai] <…> skiriami remiantis atitinkama jų patirtimi ir kompetencija cheminės saugos, gamtos mokslų ar reguliavimo ir teisinių procedūrų srityje [pagal Komisijos pasiūlytą kvalifikuotų kandidatų sąrašą]“. Dėl ACER apeliacinės komisijos šio sprendimo 53 punkte buvo pažymėta, kad pagal Reglamento Nr. 713/2009 18 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ją „sudaro šeši nariai ir šeši pakaitiniai nariai, atrinkti iš nacionalinių reguliavimo institucijų, konkurencijos institucijų arba kitų nacionalinių ar Bendrijos institucijų dabartinių arba buvusių vyresniųjų pareigūnų, turinčių reikalingos patirties energetikos sektoriuje“. Remiantis šiomis nuostatomis darytina išvada, kad teisės aktų leidėjas ketino suteikti tiek ECHA apeliacinei tarybai, tiek ACER apeliacinei komisijai būtiną patirtį, kad jos galėtų pačios atlikti sudėtingų mokslinių, techninių ir ekonominių aplinkybių vertinimą.

66 Be to, tai, kad ECHA apeliacinės tarybos nariai, skirtingai nei ACER apeliacinės komisijos nariai, dirba visą darbo dieną, neturi jokios įtakos jų kontrolės intensyvumui. ECHA apeliacinės tarybos poreikį turėti nuolatinę administracinę organizaciją galima paaiškinti nagrinėjama bylų apimtimi, kuri yra daug didesnė nei ACER apeliacinės komisijos nagrinėjamos bylos. Apskritai svarbu pažymėti, kad ACER turi imtis visų vidaus organizacinių priemonių, būtinų jai suteiktoms priemonėms sutelkti Reglamente Nr. 713/2009 apibrėžtiems jos tikslams pasiekti. Šių tikslų įgyvendinimas savaime nereiškia, kad turi būti įsteigta nuolatinė apeliacinė komisija.

67 Kita vertus, reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalį ECHA apeliacinė taryba „gali naudotis visais Agentūros kompetencijai priklausančiais įgaliojimais arba gali perduoti bylą Agentūros kompetentingai įstaigai, kad ji imtųsi tolesnių veiksmų“. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 27 punkto, ACER apeliacinė komisija gali „naudotis visais įgaliojimais, kurie priklauso Agentūros kompetencijai, arba ji gali perduoti bylą kompetentingam Agentūros padaliniui“, kuriam Apeliacinės komisijos sprendimas yra privalomas. Taigi iš šių nuostatų matyti, kad šiems apeliaciniams organams suteikti įgaliojimai yra panašūs, o šių organų atliekama mokslinio, techninio ir ekonominio pobūdžio vertinimų kontrolė neapsiriboja akivaizdžių vertinimo klaidų buvimu.

68 Antra, ACER teigia, kad, priešingai nei ECHA ir kitoms trims Sąjungos agentūroms, jai netaikomas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnyje numatytas išankstinio apeliacinių skundų priėmimo mechanizmas ir kad tai reiškia, jog Apeliacinės komisijos vykdoma Agentūros sprendimų kontrolė skiriasi nuo ECHA apeliacinės tarybos vykdomos kontrolės. Šį argumentą reikia atmesti, nes Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnis neturi jokio ryšio su kontrolės, kurią Sąjungos agentūrose turi vykdyti apeliacinės tarybos, intensyvumu.

69 Taigi Apeliacinės komisijos vykdoma sudėtingų techninių ir ekonominių vertinimų, pateiktų Agentūros sprendime, susijusiame su prašymu taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį, kontrolė neturi apsiriboti tik ribota akivaizdžios vertinimo klaidos kontrole. Atvirkščiai, remdamasi savo narių mokslinio pobūdžio žiniomis minėta komisija turi nagrinėti, ar apeliacinį skundą pateikusios šalies argumentai gali įrodyti, jog minėtą ACER sprendimą pagrindžiančiuose samprotavimuose yra klaidų.

70 Iš tikrųjų apsiribodama ribota kontrole Apeliacinė komisija atliko nepakankamą kontrolę atsižvelgiant į teisės aktų leidėjo jai suteiktus įgaliojimus, todėl pasinaudojo diskrecija tik ribotai ir neišsamiai. Darytina išvada, kad vienintelis aktas, kuris buvo priimtas visiškai naudojantis administracijos diskrecija, yra Agentūros sprendimas. Dėl šio sprendimo 25–34, 57 ir 58 punktuose nurodytų priežasčių tik Apeliacinės komisijos sprendimą gali tikrinti Sąjungos teismas. Taigi Bendrasis Teismas negali nagrinėti galimų akivaizdžių vertinimo klaidų, kurias padarė Agentūra dėl sudėtingų techninių ir ekonominių vertinimų, nes jos būtinai turi būti susijusios tik su pirminiu sprendimu (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Heli-Flight / AESA*, T-102/13, EU:T:2014:1064, 32 punktą).

71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Apeliacinė komisija padarė teisės klaidą, kai savo sprendimo 52 punkte nusprendė, kad techninių ar sudėtingų vertinimų atžvilgiu galėjo vykdyti ribotą kontrolę ir tik nustatyti, ar Agentūra padarė akivaizdžią Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų vertinimo klaidą.

72 Joks ACER argumentas negali nuginčyti šios išvados.

73 Pirma, ACER remiasi tuo, kad, priešingai nei ECHA apeliacinė taryba, kurios nesaisto maksimali procedūros trukmė, Apeliacinė komisija turi išnagrinėti apeliacinį skundą per dviejų mėnesių terminą, numatytą Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 2 dalyje, todėl negali atlikti išsamaus nagrinėjimo.

74 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 51–69 punktuose, trumpo dviejų mėnesių termino, per kurį Apeliacinė komisija turi nagrinėti apeliacinį skundą, nepakanka siekiant įrodyti, kad teisės aktų leidėjas ketino apriboti jos kontrolę tik akivaizdžios vertinimo klaidos kontrole.

75 Šiuo klausimu reikia priminti, kad skundo nagrinėjimas nėra neribotas ir kad turi būti daromas skirtumas tarp Apeliacinės komisijos vykdomos „kontrolės apimties“ ir „kontrolės intensyvumo“.

76 Dėl Apeliacinės komisijos „kontrolės apimties“ Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnyje iš esmės numatyta, kad ji nagrinėja tik tai, ar pareiškėjo pateikti argumentai įrodo, kad ginčijamame sprendime padaryta klaida.

77 Pirma, reikia pažymėti, kad procedūra Apeliacinėje komisijoje yra rungimosi principu pagrįsta procedūra. Šalių prašoma pateikti pastabas dėl kitų šalių paaiškinimų ir jos gali žodžiu pateikti savo pastabas.

78 Antra, skunde turi būti nurodyti motyvai, kuriais jis grindžiamas. Taigi procedūros Apeliacinėje komisijoje dalykas apibrėžiamas pareiškėjo pateiktais pagrindais. Nagrinėdama tokio apeliacinio skundo pagrįstumą ši komisija tik nagrinėja, ar pareiškėjo pateiktais pagrindais galima įrodyti, kad ginčijamame sprendime yra klaidų.

79 Tai, kad procedūra Apeliacinėje komisijoje pagrįsta rungimosi principu, nepaneigiama Reglamento Nr. 713/2009 19 straipsnio 5 dalyje, kurioje numatyta, kad Apeliacinė komisija gali naudotis visais įgaliojimais, kurie priklauso Agentūros kompetencijai, arba perduoti bylą kompetentingam Agentūros padaliniui, kad šis imtųsi tolesnių veiksmų. Iš tikrųjų šia nuostata reglamentuojami tik įgaliojimai, kuriuos Apeliacinė komisija turi konstatavusi, kad jai pateiktas apeliacinis skundas pagrįstas. Ji suteikia jai diskreciją vertinti, ar nagrinėjant skundą jos turima informacija leidžia priimti savo sprendimą. Tačiau šioje nuostatoje nereglamentuojama minėtos komisijos kontrolės, susijusios su joje nagrinėjamo skundo pagrįstumu, apimtis (pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, EU:T:2019:638, 66 ir 118 punktus).

80 Taigi Apeliacinei komisijai pateiktu apeliaciniu skundu dėl Agentūros sprendimo, susijusio su prašymu taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį, gali būti tik siekiama, kad būtų išnagrinėta, ar pareiškėjo pateikta informacija gali įrodyti, jog šiame sprendime yra klaidų. Taigi, skirtingai nuo EUIPO apeliacinės tarybos, Apeliacinė komisija neturi atlikti nagrinėjimo *de novo*.

81 Iš to darytina išvada, kad, kalbant apie vykdytinos „kontrolės intensyvumą“, vertinimo klaidos turi būti tikrinamos tik pareiškėjo iškeltais klausimais, taigi ji neapima nei to, kas nebuvo nurodyta skunde, nei iš esmės sudėtingų ekonominių ir techninių klausimų, kurie nebuvo nurodyti skunde ir nepriskirtini prie pareiškėjo pateiktų įrodymų.

82 Be to, reikia priminti, kad, atsižvelgiant į ją sudarančių narių mokslininkų statusą, Apeliacinė komisija turi patirtį, būtiną atlikti išsamiai kontrolei per laikotarpį, per kurį jos negali atlikti teisminės institucijos.

83 Antra, atsakydama į 2020 m. balandžio 23 d. proceso organizavimo priemonę, primintą šio sprendimo 19 ir 62 punktuose, ACER per posėdį tvirtino, kad akivaizdžią vertinimo klaidą nurodė tik tiek, kiek pati ieškovė apie tai užsiminė savo ieškinyje. Šiam argumentui negalima pritarti. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 47 punkto, Apeliacinė komisija savo sprendimo 51 ir 52 punktuose iš karto nurodė, kad jos atliekama techninių ar ekonominių klausimų kontrolė apsiribojo tik patikrinimu, ar nepadaryta akivaizdžios vertinimo klaidos, ir savo sprendimo 47 punkte aiškiai patvirtino, kad sąlygų, būtinų norint pasinaudoti Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje numatyta išimtimi, vertinimas reikalauja sudėtingos analizės.

84 Trečia, ACER taip pat nepagrįstai teigia, kad bet kuriuo atveju Apeliacinė komisija išnagrinėjo visus ieškovės pateiktus pagrindus, teiginius ir įrodymus.

85 Iš tiesų atlikdama tariamą visų pagrindų, teiginių ir įrodymų, ieškovės pateiktų dėl Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos sąlygos vertinimo, nagrinėjimą, kuriam, kaip patvirtino pati Apeliacinė komisija, būtini sudėtingi vertinimai, Apeliacinė komisija, kaip matyti iš šio sprendimo 83 punkto, atliko tik ribotą akivaizdžios vertinimo klaidos kontrolę.

86 Konkrečiau kalbant, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad nagrinėdama klausimus, susijusius su rizika, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punktą, kuriuos ieškovė iškėlė, be kita ko, savo apeliacinio skundo Apeliacinei komisijai 129–156 ir 158–172 punktuose ir kurie taip pat buvo nurodyti per šios komisijos ekspertų apklausą, ši komisija savo sprendimo 70–74 ir 94–98 punktuose atliko tik ribotą Agentūros sprendimo šiais klausimais, lemiančiais sudėtingus techninius ir ekonominius vertinimus, kontrolę.

87 Ketvirta, ACER klaidingai teigia, kad ieškovė neįrodė, jog išsamesnis tyrimas būtų galėjęs lemti kitokį rezultatą.

88 Žinoma, pagal suformuotą jurisprudenciją pažeidimo, susijusio, be kita ko, su termino nesilaikymu arba teisės į gynybą principo nesilaikymu, buvimas gali pateisinti teisės akto panaikinimą, jeigu, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas galėtų būti kitoks (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 14 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija*, T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74, 74 punktą; 2017 m. liepos 12 d. Sprendimo *Estija / Komisija*, T-157/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:483, 151 punktą ir 2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Portugalija / Komisija*, T-463/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:606, 133 punktą). Vis dėlto reikia pažymėti, kad tuo atveju, kai atitinkama institucija atliko nepakankamo intensyvumo kontrolę, kiek tai susiję su teisės aktų leidėjo jai suteiktais įgaliojimais, ir dėl to ribotai ir neišsamiai pasinaudojo diskrecija, nei ieškovė, nei Bendrasis Teismas negali nustatyti, ar, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas galėjo būti kitoks.

89 Iš tikrųjų ieškovė iš esmės negali įrodyti, kad Apeliacinės komisijos atliktas sudėtingų techninių ir ekonominių klausimų vertinimas būtų buvęs kitoks, jei nebūtų padaryta pažeidimo, nes šiais klausimais diskrecija faktiškai būtų naudojamasi tik ribotai ir neišsamiai.

90 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti devintajam pagrindui.

91 Dėl priežasčių, susijusių su geru teisingumo vykdymu, Bendrasis Teismas mano, kad tikslinga išnagrinėti ketvirtąjį pagrindą, grindžiamą klaidingu Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio santykio aiškinimu, todėl ir galimybe, kad jungties projektui gali būti taikoma tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūra, ir atsižvelgimo į su tokia procedūra susijusią riziką nebuvimu.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo klaidingu Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio santykio aiškinimu, todėl ir galimybe, kad jungties projektui gali būti taikoma tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūra, ir atsižvelgimo į su šia procedūra susijusią riziką nebuvimu

92 Pateikdama ieškinio ketvirtąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė komisija klaidingai nusprendė, jog riziką, susijusią su vertinimu pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punktą, galima teisingai įvertinti tik atmetus prašymą dėl tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūros, pateiktą pagal Reglamentą Nr. 347/2013. Ji teigia, kad Apeliacinei komisijai vienintelis būdas įrodyti, jog šiame reglamente numatyta reguliuojama sistema neleido įgyvendinti projekto, buvo nesėkmingas tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūros taikymas. Ji mano, kad šiuo požiūriu faktiškai nustatoma papildoma išimties taikymo sąlyga. Šiomis aplinkybėmis ji taip pat teigia, kad taikant reguliuojamą sistemą pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį neišnyksta visa rizika, susijusi su *Aquind* jungtimi, ir kad, priešingai, yra didelis netikrumas dėl galutinės prašymo dėl tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo formos ir didelė vėlavimo rizika.

93 ACER atmeta šį pagrindą, pirmiausia primindama, kad reguliuojama sistema yra taisyklė, o nukrypti leidžiančios nuostatos yra išimtis, ir kad abu reglamentai Nr. 714/2009 ir Nr. 347/2013 turi būti aiškinami kartu ir atsižvelgiant į trečiojo „energetikos“ paketo prasmę. Be to, ji tvirtina, kad ir Agentūros, ir Apeliacinės komisijos sprendimuose nenurodyta, jog bendro intereso projektas visada turi būti vykdomas pagal nesėkmingą tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūrą pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį prieš suteikiant leidimą taikyti išimtį. Be to, ji pabrėžia, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis ieškovė neįrodė, jog Reglamente Nr. 347/2013 numatytos reglamentavimo sistemos taikant tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūrą nepakanka investicijoms atlikti ir kad galima finansinė parama pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį yra veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti vertinant riziką. Galiausiai ji teigia, kad argumentai, susiję su priežastimis, dėl kurių *Aquind* jungties nebuvo galima eksploatuoti pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį, yra netinkami ir nepagrįsti jokiais įrodymais.

94 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamentas Nr. 347/2013 susijęs su bendro intereso projektų energetikos srityje, t. y. projektų, reikalingų įgyvendinti prioritetiniams koridoriams ir sritims energetikos infrastruktūros srityje, nustatymu ir palengvina šių projektų įgyvendinimą nustatytu laiku. Šiuo klausimu jame nustatytas bendro intereso projektų tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymas ir su rizika susijusių paskatų nustatymo taisyklės ir gairės. Taigi pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, kai bendro intereso projektas, patenkantis į kategorijas, numatytas to paties reglamento II priedo 1 punkto a, b ir d papunkčiuose bei 2 punkte, yra pakankamai parengtas, projekto rengėjai visoms atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms pateikia paraišką dėl investicijų, kuri apima prašymą dėl tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo. Remiantis minėto reglamento 12 straipsnio 4 dalimi, sprendimus dėl investicinių sąnaudų paskirstymo priima nacionalinės reguliavimo institucijos, pasitarusios su atitinkamų projekto rengėjais, o investicines sąnaudas padengia kiekvienas sistemos operatorius pagal šį projektą.

95 Nagrinėjamu atveju savo sprendimo 134 punkte Agentūra nusprendė, kad siekiant nustatyti, ar *Aquind* jungties projektui kilo toks rizikos lygis, kuris pateisintų išimties taikymą, reikia įvertinti, ar šiai jungčiai galėjo būti taikoma (teikiant finansinę paramą) reguliuojama sistema. Ji nusprendė, kad, jei taip būtų, projekto rizikos lygis neatitiktų Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte numatytos sąlygos ir kad, priešingai, jei būtų galima įrodyti, jog reguliuojama sistema negalėjo būti taikoma *Aquind* jungties statybai, tai reikštų, kad plėtotojui būtų kilusi didelė finansinė rizika.

96 Šiuo klausimu Apeliacinė komisija visų pirma savo sprendimo 59, 67 ir 91 punktuose patvirtino Agentūros argumentus, išdėstytus jos sprendimo 134–138, 143 ir 144 punktuose, kad *Aquind* jungties kaip bendro intereso projekto statusas, su šiuo statusu susijusi galima finansinė parama, numatyta Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje, ir tai, kad ieškovė neprašė minėtos finansinės paramos, yra lemiami vertinimo kriterijai atsisakant taikyti išimtį. Iš tiesų Apeliacinė komisija iš esmės nusprendė,

kad dėl *Aquind* jungties kaip bendrojo intereso projekto statuso ieškovė turėjo savo iniciatyva pradėti nesėkmingą tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūrą pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį prieš jai galbūt leidžiant taikyti išimtį.

97 Taip Apeliacinė komisija iš esmės reikalavo, kad ieškovė pirmiausia veiksmingai atliktų administracinius veiksmus, kad gautų finansavimą, kuris galėtų būti suteiktas bendro intereso projektui pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį, ir nusprendė, kad prašymas taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnį gali būti nagrinėjamas būtent su šia sąlyga. Ji taip pat iš esmės nusprendė, kad reikia, jog ieškovė negalėtų pasinaudoti Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje numatytais reguliuojamos sistemos privalumais, ir dėl to minėta reguliuojama sistema negalėtų padengti galimos su investicijomis susijusios rizikos.

98 Būtent atsižvelgiant į šias aplinkybes reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė komisija padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad atsižvelgdama į *Aquind* jungties kaip bendro intereso projekto statusą ieškovė turėjo pateikti prašymą dėl finansinės paramos pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį.

99 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 94 punkto, Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje numatytas finansinės paramos mechanizmas patenka į reguliuojamos sistemos taikymo sritį. Taip pat reikia pabrėžti, kad Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje numatytas nukrypimo nuo reguliuojamos sistemos ir *a fortiori* nuo Reglamente Nr. 347/2013 numatytos finansinės paramos mechanizmas ir kad viena iš sąlygų, kurią reikia įvykdyti šiuo klausimu, yra su investicijomis susijusios rizikos dydis.

100 Darytina išvada, kad galima finansinė parama pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį gali būti tinkamas vertinimo kriterijus nustatant, ar egzistuoja su investicijomis susijusi rizika, kuri pateisintų nukrypimą nuo reguliuojamos sistemos pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį.

101 Vis dėlto, nors galimas finansavimas pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį gali būti tinkamas vertinimo kriterijus nustatant su Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje nurodytomis investicijomis susijusios rizikos laipsnį, šis kriterijus vis dėlto negali būti savarankiška sąlyga, kuri turi būti įvykdyta, kad būtų galima taikyti išimtį. Šiuo požiūriu tai, kad dėl jungties projekto, kuriam suteiktas bendros svarbos projekto statusas, nebuvo pateikta išankstinė paraiška dėl finansinės paramos pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį, savaime negali būti motyvas, leidžiantis daryti išvadą, kad su investicijomis susijusi rizika nebuvo įrodyta.

102 Vis dėlto reikalaudama, kad pareiškėjas būtų nesėkmingai reikalavęs tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį prieš taikant išimtį, Apeliacinė komisija iš tikrųjų nusprendė, kad ieškovės pateikta paraiška dėl finansinės paramos pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį reiškia visavertę sąlygą su investicijomis susijusiai rizikai įrodyti. Taip ji iš esmės nusprendė, kad tik neigiamo atsakymo į minėtą finansinės paramos prašymą gavimas, taigi ir negalėjimas taikyti reguliuojamą sistemą, susijusią su ieškovės bendro intereso projektu, leidžia manyti, kad su investicija susijusi rizika yra tokia didelė, kad jai būtų galima taikyti išimties tvarką.

103 Toks požiūris nepateisinamas nei Reglamento Nr. 714/2009, nei Reglamento Nr. 347/2013 atžvilgiu.

104 Pirma, pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalį išimtis taikoma, jei įvykdytos joje numatytos sąlygos. Nors į tarpvalstybinį sąnaudų paskirstymą pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį galima atsižvelgti nagrinėjant su investicijomis susijusią riziką, numatytą Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte, šioje nuostatoje jis nėra aiškiai numatytas. Iš to išplaukia, kad sąlygos, kurios nėra tarp Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnyje išvardytų sąlygų, nustatymas prieštarauja šios nuostatos tekstui ir teisės aktų leidėjo valiai taikyti išimtį tik šiame straipsnyje numatytoms sąlygoms.

105 Antra, jokia teisės akto nuostata neleidžia manyti, kad teisės aktų leidėjas numatė vienos tvarkos pirmenybę prieš kitą. Iš tiesų iš Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio ir Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio formuluočių matyti, kad plėtotojai turi laisvę pasirinkti bendro intereso projekto tvarką arba prašymą taikyti išimtį. Kai projektai turi bendro intereso projektų statusą, jų plėtotojai turi galimybę, pirma, prašyti Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje numatytos tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūros ir, antra, taikyti išimtį pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnį. Kaip vis dėlto pažymėjo pati Apeliacinė komisija, šie prašymai taikomi savanoriškai ir abi procedūros gali būti atliktos arba ne. Šiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje numatytas prašymas dėl tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo turi būti taikomas pirmiausia.

106 Trečia, reikia pažymėti, kad abi tvarkos gali būti taikomos alternatyviai. Iš Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio 9 dalies b punkto ir 13 straipsnio 1 dalies b punkto matyti, kad šiose dviejose nuostatose numatytos skatinamosios priemonės netaikomos bendro intereso projektams, kuriems taikoma išimtis pagal Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnį. Taigi asmeniui, kuriam taikoma išimtis, nebegali būti taikomas tarpvalstybinis sąnaudų paskirstymas. Pritarus ACER siūlomam aiškinimui būtų užkirstas kelias tinklų jungčių projektų, turinčių bendro intereso projektų statusą, plėtotojams laisvai pasirinkti jų projektui taikytiną procedūrą. Šie plėtotojai turi laisvę pasirinkti taikomas procedūras, kuri negali būti pažeista.

107 Ketvirta, pagrindinis kriterijus, kuriuo turi būti vadovaujamasi nagrinėjant prašymą taikyti išimtį, yra Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas „investavimo rizikos lygis“. Svarbu pabrėžti, kad aptariama rizika, kuri leistų pateisinti išimties taikymą, gali egzistuoti net ir tuo atveju, jei plėtotojas gali gauti finansinę paramą pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį. Kitaip tariant, galimybė gauti finansinę paramą pagal šią nuostatą bet kuriuo atveju neleidžia automatiškai atmesti su investicijomis susijusios finansinės rizikos.

108 Apeliacinės komisijos ir Agentūros požiūris iš esmės buvo grindžiamas hipotetiniu samprotavimu, t. y. „galimybe“, kad pateikus prašymą pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį ieškovei bus suteikta finansinė parama, ir tuo, kad „negalima atmesti galimybės“, jog pagal šią nuostatą palankus sprendimas suteikia potencialiems investuotojams pakankamą garantiją. Taigi jos nevertino šio kriterijaus, atsižvelgdamos į riziką, susijusią su Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje nurodytomis investicijomis, todėl netiesiogiai preziumavo, kad pateikus prašymą būtų suteikta finansinė nauda, leidžianti panaikinti minėtą riziką.

109 Šiomis aplinkybėmis Apeliacinė komisija negalėjo priekaištauti ieškovei dėl to, kad nepateikė įrodymų, jog Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnyje nustatytoje reguliuojamoje sistemoje numatyta finansinė parama nebuvo pakankama sumažinti investavimo riziką ir atlikti minėtą investiciją, nes pati Apeliacinė komisija neįvertino šio kriterijaus, atsižvelgdama į Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje numatytą investavimo riziką, ir *a fortiori* naudos, kurią ši finansinė parama suteiktų ieškovei. Iš tikrųjų tokia nauda negali būti paprasčiausiai grindžiama prezumpcija arba būti laikoma savaime suprantamu dalyku.

110 Penkta, kaip teigia ieškovė, tarptautinio sąnaudų paskirstymo procedūros taikymas nėra garantija, kad bus panaikinta visa linijų jungtims tenkanti rizika. Lieka neaiškumo dėl ieškovės prašymo dėl tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo galutinės formos (kiek tai susiję su rezultatu ir apimtimi) ir dėl didelės vėlavimo rizikos. Iš tiesų, pirma, nėra jokio tikrumo, kad bus pateiktas prašymas dėl tarpvalstybinio paskirstymo, ir, antra, kad pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio 4 dalį nacionalinės reguliavimo institucijos per šešis mėnesius nuo paskutinės investicijų paraiškos gavimo dienos priims suderintus sprendimus.

111 Šiomis aplinkybėmis ieškovė teisingai pažymi, kad 2019 m. spalio 31 d. Komisija priėmė Deleguotąjį reglamentą (ES) 2020/389, kuriuo, sudarant Sąjungos bendro intereso projektų sąrašą, iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 347/2013 (OL L 74, 2020, p. 1), kuriuo pakeistas Sąjungos bendro intereso

projektų sąrašas ir kuriame į šį sąrašą neįtraukta *Aquind* jungtis. Šis sąrašo pakeitimas, kuris *a priori* gali būti padarytas kas dvejus metus, rodo, kad gali kilti pagrįstų abejonių dėl to, ar ši finansinė parama gali būti finansavimo vidutiniu ar ilguoju laikotarpiu garantija.

112 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nurodydama, jog nebuvo pateikta paraiška dėl finansinės paramos pagal Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnį, ir nevertindama šio finansinės paramos mechanizmo su investicijomis susijusios rizikos atžvilgiu Apeliacinė komisija klaidingai nustatė papildomą sąlygą, kuri nėra numatyta Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalyje.

113 Remiantis visais šiais argumentais darytina išvada, kad Apeliacinė komisija padarė teisės klaidą, o ketvirtasis pagrindas yra pagrįstas.

114 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia panaikinti Apeliacinės komisijos sprendimą ir atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

115 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas nusprendžia, kaip turi būti paskirstytos išlaidos.

116 Šios bylos aplinkybėmis būtų teisinga nuspręsti, kad ACER padengia ne tik savo, bet ir visas ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. spalio 17 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) Apeliacinės komisijos sprendimą A-001-2018.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **ACER padengia savo ir *Aquind Ltd* bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović Škvařilová-Pelzl Nõmm

Paskelbta 2020 m. lapkričio 18 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Bylos faktinės aplinkybės 1

Procesas ir šalių reikalavimai 3

Dėl teisės 5

Dėl priimtinumo 5

Dėl ieškinio dėl Agentūros sprendimo priimtinumo 5

Dėl antrojo ir trečiojo reikalavimų priimtinumo 6

Dėl esmės 7

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, grindžiamo nepakankamu Agentūros sprendimo išnagrinėjimu 7

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, grindžiamo klaidingu Reglamento Nr. 714/2009 17 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 347/2013 12 straipsnio santykio aiškinimu, todėl ir galimybe, kad jungties projektui gali būti taikoma tarpvalstybinio sąnaudų paskirstymo procedūra, ir atsižvelgimo į su šia procedūra susijusią riziką nebuvimu 14

Dėl bylinėjimosi išlaidų 17